

Reisverslag 6/10/2016 - Ochtend

Door: Sam de Roover

Sandhogs in ondergrondse kathedralen

Het was weer dringen bij de douches vanochtend voordat we redelijk op tijd (kwart voor 8) richting de excursie. Een paar helden, te noemen Alex en Krol, waren al vroeger opgestaan om ontbijt te halen dat ons anders zou ontberen. Voordat we echt gingen, moesten we weer op Jules wachten, niet omdat hij naar de wc was, maar omdat hij er opperbest uit wilde zien. Door de spits lag de groep in een split en vond men elkaar pas bij de MTA, het keetkantoor van de East Acces Project. Een interessante presentatie volgde, waarvan de details natuurlijk in de visit report staan.

Het bleek dat we al delen van het project gezien hadden bij Queensboro Plaza, waar we de presentatie van Arcadis bezochten de afgelopen week. Daar wilden ze de metrolijn gewoon in een open afgraving aanleggen, maar de driedubbele verbinding (bovengrondse en ondergrondse metro en boulevard) van Queens Central naar Astoria stond dat niet toe. Het bevroeren en stuk voor stuk afgraven van een tunnel van slechts enkele tientallen meters was de oplossing met onderweg versterking van de grond (grouting is always an option). Wat we nog niet gezien hadden en wat de eigenlijke excursie was, was de afgraving van de verbinding tussen de al sinds de jaren 70 bestaande tunnel onder de East River en Grand Central. Behalve eigen veiligheidsschoenen, wat voor de meesten laarzen waren van Home Depot, moesten ook hesjes, veiligheidsbrillen en bouwhelmen op en aan. Die helmen zorgden al vrijwel gelijk voor gekloot, doordat mensen elkaars helmen betikten en besloegen. Excursiebegeleiders namen hier gelukkig weinig notie van. Ze vertelden dat we wel de tot nu toe 'best dressed' bezoekersgroep waren die tot nu toe langs waren geweest.

Met het hele tenue aan begaven we ons naar Grand Central, wat een prachtig en imposant stationsgebouw is, met natuurlijk een grote Amerikaanse vlag. Onderweg naar beneden keken mensen ons verwonderd aan, of bezorgd omdat ze dachten dat er een of andere ramp gaande was. We liepen van het ene op het andere moment van tussen het marmer naar het ruwe met stofbedekte beton. Ons wachtte eerst een zwarte madam ons op, die daar waarschijnlijk het grootste deel van de dag gewoon zat om ieders ID te controleren die binnenkwam. Op het oude rangeerterrein onder Grand Central, wat de overstap zou worden naar de Long Island Rail Road (LIRR), kwamen we al de voor New York bekende 'Sandhogs' tegen; de stedelijke mijnwerkers. In dit vergeten gedeelte van Grand Central kwamen wij uiteindelijk bij de aansluitingen van de LIRR. De liften waren kapot, dus moesten we door de liftschacht een 50 meter een steigertrap af naar beneden. Onderaan werden twee kathedralen van Civiele Techniek aanschouwd: de nieuwe terminals die in lengte langer waren dan de Empire State Building.

Anders dan bij aanleg van andere nieuwe metrolijnen, hoefde men bij de LIRR helemaal geen rekening te houden met al bestaande netwerken (wel een beetje), aangezien ze veel dieper zaten dan de bestaande systemen. De terminals waren geheel uit Manhattan rots gegraven, gedrield of weggeblazen. Dit gebeurde echter pas nadat er met tunnelboren 2 tunnels boven en 2 tunnels beneden gegraven waren. Deze tiental meters hoge ruimtes gaven onze Civielers genoeg gelegenheid tot het maken van nieuwe profiel foto's en omslag foto's. Een groepsfoto mocht natuurlijk ook niet ontbreken. De voettocht leidde behalve door de kathedralen ook naar het einde van de tunnel achter de terminals. Hier zou eventueel doorgeboord kunnen worden als het systeem uitgebreid moest worden. Hoe de boor dan daar zou komen? Simpel, die is achtergelaten en ingegraven, klaar voor de volgende job (verwijdering was duurder dan achterlating). Het is dan wel hopen dat de machine niet vergeten wordt, zoals zoveel dingen die vergeten werden in het New Yorkse ondergrondse systeem nadat projecten waren afgerond.

Boven was het een kwestie van fatsoeneren en inpakken voor de volgende excursie, wat wel lastig was met al het stoffige schoeisel. Slechts een kwartier hadden we voor de lunch, wat makkelijk te doen was met het ensemble van eetetablisementen dat zich in Grand Central bevond.